Estat de setge

Aquests dies es parla d'estat d'excepció per definir unes suposades raons d'estat que han portat a fer efectiu un article de la constitució espanyola que el que ve a permetre és, al cap i a la fi, un cop d'estat. Espanya ha intervingut les estructures administratives de la Catalunya autònoma i ha posat fi a 38 anys de subtil interregne entre una estructura política semifederal i una altra de semicolonial.

En el breu termini de dos mesos, Espanya ha conclòs aquesta fràgil relació i ha aconseguit que milions de catalans abdiquéssim públicament i definitivament de la nostra condició d'espanyols. Espanya ha utilitzat tots els ressorts propis d'un estat policial, governat descaradament per una oligarquia corrupta, manegant al seu antull els mitjans de comunicació i tancant totes les vies de diàleg i de sortida a una situació que fa uns anys a la majoria ens hauria semblat impossible.

Però el terme que millor defineix i il·lustra l'estat actual de la qüestió és «Estat de setge». Ens sentim en una ciutadella assetjada, amb tot el que això comporta. No hi ha lloc per a les mitges tintes, o ets a dins o ets a fora, o ets assetjat o ets assetjador i en aquests casos tothom sap que no s'admeten dissidències. Tots els nostres esforços s'han de concentrar a disparar, metafòricament parlant, cap a fora. Tot, tret que disparem cap a dins, serà contra els nostres propis interessos i, a més, la munició que tenim és escassa.

El panorama que tenim al davant és el d'unes eleccions que el règim espanyol ha convocat de mal grat a causa de la pressió europea i l'opinió pública internacional inequívocament en contra seu. Aquesta és la gran oportunitat de Catalunya per fer possible el seu somni de llibertat. Si l'Estat no reconeix el resultat i aplica novament l'article 155, Europa ja no podrà fer més els ulls grossos. Cal que tots els que vam anar a votar el dia 1 d'octubre, i que encara no hem oblidat la repressió brutal i l'odi desfermat de les forces paramilitars espanyoles, anem de nou a dipositar el nostre vot –la nostra munició–, ara a favor de les candidatures independentistes. Que ningú es distregui!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/11/18/setge/880042.html?utm_source=rss